

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. I. Quænam mortuo præstanda sint ab Amico fideli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

piris nutu, vel manus compressione,
sibi indicet an iterum desideret sa-
cramentaliter absolvi.

CAPUT VI.

§. I.

*Quanam morituo præstanda sint ab Amico
fidele.*

Postquam moribundus expiraverit, orationesque funebres recitatae fuerint, Amicus fidelis defuncti animam parentibus, circumstantibusque sedulo commendabit; dicet autem nullo modo defunctum efficacius ab eis juvari posse, quam si purgata statim per confessionem conscientia ad communionem religiosè accedant, eique communionis suae fructum aliquem, per modum suffragii impertiant. Et ne nihil è domo luctus assistentes domum suam reportent; intelligant ex Amico fidele quam consultum sit per re-

Etiam

Etiam vitæ innocentis viam ad bonam ac felicem mortem ambulare, vitæ verò innocentiam acquiri conseruarique per Sacramentorum pœnitentiæ & Eucharistiæ frequentationem.

2. Quàm iuuet ad solatium animæque tranquillitatem in morte obtinendam, de totius vitæ noxis generaliter aliquando confessum esse, eaque tempestivè nomina delivisse, quibus, sive ad famæ, sive ad bonorum restitutionem obligamur.

3. Bene expendat Amicus fidelis, coram assistentibus, quàm pretiosum sit tempus quod ad salutem nostram operandam Divinum nobis Numen concedit. Dicat nos versari in hoc sæculo sicut mercatores in nundinis, quarum tempus cum præterierit, negotiari frustra desideres.

Fronte capitata 3 post est occisa calva.

4. Dicat vitam hanc esse quasi
K auri-

aurifodinam thesaurumque passim
 expositum unde sibi omnes, exiguo
 admodum labor, eruere possint di-
 vitias æternum duraturas. Quid
 ergo juxta Apostoli monitum, eju-
 modi bonis comparandis insuda-
 mus? a Bonum, inquit, facientes non
*deficiamus tempore enim suo metemus non
 deficientes.*

5 Scitari poterit, satisne videam
 quanta sit voluptatum, divitiarum
 honorum, rerumque omnium ter-
 renarum vanitas, quæ tam miserum
 ac infelicem sortiuntur exitum
 Quid tandem hinc ex iis asporta-
 mus? linteolum unum, infami lute
 ac sanie, jam jam sædandum, &
 vermibus corrodendum. b *Subter-*
*sternetur tinea, inquit Propheta, &
 operimentum tuum erunt vermes.*

6. E contrario virtutum bono-
 rumque operum fructus erunt su-
 visissimi, neque modò in hac, sed
 in futura illa ac beata vita pe-
 rennabunt, juxta illud Joannis
 b. *Ann.*

a Gal. 5. b Isa. 14.

a *Audivi vocem de caelo dicentem mihi, scribe, beati mortui qui in Domino moriuntur: amodo jam dicit spiritus ut requiescant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos, ad gloriam, nempe, perpetuamque felicitatem.*

7. Cùm mors sit tam certa, hora verò tam incerta, perat à circumstantibus, quomodo audeamus nobis longam vitam polliceri, & ea spe decepti, vitæ melioris curam studiumque deponere! bene profectò, ut omnia, Divus Hieronymus: Indignus est nomine Christiani, qui in eo statu vult vivere, in quo nollit mori. Proinde, se quisque examinet, videatque diligenter, ecquid sit in interiori animæ domo, quod abesse vellet, si mors ipsa jam prore foribus staret: Erit Epilogi instar, verum istud ac salutare Philosophorum pronunciatum.